

POSTANOWIENIE

Dnia 8 grudnia 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący)

SSN Tadeusz Domińczyk (sprawozdawca)

SSN Marian Kocon

w sprawie z powództwa W. J.

przeciwko B. O. o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 grudnia 2005 r., zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 29 sierpnia 2003 r., sygn. akt I ACa (...), I WCK (...),

oddala zażalenie i zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 1200 (tysiąc dwieście) zł tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 5 maja 2005 r., zmieniając wyrok Sądu Okręgowego w S. z dnia 30 lipca 2004 r., uznał za bezskuteczną wobec powódki W. J. umowę darowizny spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego Nr 5 w budynku położonym przy ul. N. w S., zawartą w dniu 19 sierpnia 1998 r. między zbywcą K. O. a L. i E. O., działającymi w imieniu i na rzecz małoletniej córki B. O., w związku z wierzytelnością powódki W. J. określoną wyrokami Sądów: Okręgowego w S. i Apelacyjnego.

W skardze kasacyjnej, powołując się na obie jej podstawy, pozwana B. O. wniosła o uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego.

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny skargę odrzucił ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia, określoną kwotą 10.000 zł, czyli niższą niż progowa przewidziana dla tego środka zaskarżenia.

W zażaleniu pozwana kwestionuje stanowisko Sądu Apelacyjnego i wnosi o uchylenie zaskarżonego postanowienia, zarzucając, iż sprawa nie ma charakteru majątkowego, a co za tym idzie zaskarżalność wydanego w niej orzeczenia sądu drugiej instancji nie jest uzależniona od wartości przedmiotu sprawy.

W odpowiedzi na zażalenie powódka wniosła o oddalenie go, dzieląc stanowisko Sądu Apelacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Stosownie do treści art. 398² § 1 k.p.c. skarga kasacyjna jest dopuszczalna m.in. w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest nie niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych. Wyrażenie „prawa majątkowe” oznacza prawa rzeczowe, wierzytelności podlegające zaspokojeniu w drodze świadczenia, małżeńskie prawa majątkowe, niektóre roszczenia z tytułu własności intelektualnej itp. Uogólniając należy przyjąć, iż sprawa majątkowa to taka, w której przedmiotem rozstrzygnięcia jest żądanie pozostające w związku ze stosunkami majątkowymi stron. Do tej kategorii spraw należą nie tylko sprawy o świadczenie, ale także sprawy o ustalenie i ukształtowanie prawa lub stosunku prawnego. Niewątpliwie należy do nich także sprawa ze skargi pauliańskiej skoro służy ona ochronie interesu majątkowego wierzyciela umożliwiając mu zaspokojenie się także w sytuacji, gdy dłużnik wyzbył się składników majątkowych pogarszając swoją zdolność płatniczą, albo ją znosząc. Sprawa z powództwa wierzyciela mająca oparcie w przepisie art. 527 § 1 k.c. jest zatem przykładową sprawą z katalogu spraw majątkowych, a ponieważ w rozważanym przypadku chodzi o wartość przedmiotu zaskarżenia niższą niż pięćdziesiąt tysięcy złotych, zapadłe w sprawie orzeczenie drugoinstancyjne nie podlega zaskarżeniu kasacją.

Z tych względów i na zasadzie art. 394¹ § 1 i 397 § 1, 398¹⁰, 398¹⁴, 98 § 1 i 108 § 1 k.p.c. należało orzec jak w sentencji.